

ПАМ'ЯТАННО МИНУЛОЕ —
200-річчя
НЕЗАЛЕЖНОСТІ ЗСА
100-річчя
АМЕРИКАНСЬКОЇ УКРАЇНИ
— БУДУМО МАБУТНЄ

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 61-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07308
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-0870
З Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 431-2200
З Нью-Йорку (212) 227-6250
(212) 227-6251

РІК LXXXIII. Ч. 50. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, СЕРЕДА, 17-го БЕРЕЗНЯ 1976 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. WEDNESDAY, MARCH 17, 1976 No. 50. VOL. LXXXIII

ВЛАДИКА МСТИСЛАВ З'ЯСОВУЄ У ЖЕНЕВІ ПЕРЕСЛІДУВАННЯ ЦЕРКВИ МОСКВОЮ

Женева, 16-го березня — телефоном (С. Тамара) — Від 11-го березня перебуває в Женеві Митрополит Мстислав. В дні 11-го і 12-го березня Владика мав розмови з Тетяною і Леонідом Плішчани, яких запросив в імені Президії Секретаріату Світового Конгресу Вільних Українців на відвідини ЗСА і Канади для зустрічей із зорганізованими українськими громадянами в цих країнах. Леонід і Тетяна Плішч ради прийняли запрошення СКВУ, який являється національно українською громадською установою у вільному світі та об'єднує всіх українців в діаспорі.

Владика Мстислав

Митрополитові Дамаскінові. Під час довгої розмови (Закінчення на стор. 3-й)

Чотири Округи УНСоюзу матимуть свої Річні Збори з кінцем цього тижня

Джерзі Сіті. — Цієї суботи і неділі, 20 і 21-го березня, чотири Округи Комітету Відділів Українського Народного Союзу матимуть свої загальні збори з участю головних урядовців. На порядку всіх цих нарад є звітування Управи, дебати над звітами, вибір нових керівних органів Округу та плану праці, зокрема посилення членської кампанії, якої метою є більше розбудувати УНСоюз, зокрема в році 200-ліття Американської Незалежності і 100-ліття поселення Українців на Вільній Землі Вашингтона, здобувши в ньому 5,000 нових членів та забезпечивши їх на 10 мільйонів доларів. Збори відбудуться в таких Округах:

НЬОАРК

— Округний Комітет УНСоюзу в Ньюарку повідомляє, що річні загальні збори Округу відбудуться в суботу, 20-го березня ц. р. о год. 6-й вечером в залі Українського Народного Дому при 140 Проспект Аве. у Ірвінгтоні. До участі в зборах є зобов'язані всі урядовці та конвенційні делегати 22-ох Відділів, які входять в склад Округу. Головним промовцем на зборах буде Володимир Сохан, головний секретар УНСоюзу.

ВІЛКС БЕРРІ

— Округні Загальні Збори Округу Вілкс Беррі відбудуться в суботу, 20-го березня ц. р. о год. 6-й вечером в залі Українського Народного Дому при 140 Проспект Аве. у Ірвінгтоні. До участі в зборах є зобов'язані всі урядовці та конвенційні делегати 22-ох Відділів, які входять в склад Округу. Головним промовцем на зборах буде Володимир Сохан, головний секретар УНСоюзу.

ЧЛЕНСЬКА КАМПАНІЯ УНС

ЗА ДАЛЬШУ РОЗБУДОВУ ЦІЇ НАЙВІЛЬШОЇ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ УКРАЇНСЬКОЇ УСТАНОВИ У 200-РІЧЧЯ ЗСА І 100-РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОГО ПОСЕЛЕННЯ В АМЕРИЦІ.

У членській кампанії УНСоюзу в 1976 році, метою якої є приєднати в році важливих історичних ювілей 5,000 нових членів, забезпечених на загальну суму 10 мільйонів доларів, взяло участь 44 секретарі й організатори, які прислали в часі від 1 до 15 березня ц. р. до Головної Канцелярії УНСоюзу 74 алікації нових членів.

По 2 і більше алікацій нових членів надіслали: М. Гаврилюк (162) — 5, В. Сачко (53) — 4, Р. Татарський (94) — 3, І. Ярчак (113) — 3, Я. Лесюк (133) — 3, М. Волошин (201) — 3, М. Перейма (448) — 3, Ю. Киріл (494) — 3, по два члени зорганізували такі секретарі: Олена Олек (22), В. Добчаківський (54), В. Васильків (62), В. Кобитко (121), Г. Гурія Пашин (125), Л. Гардік (206), М. Кітчик (240), А. Кейбіда (322), Ф. Петрик (362), Ю. Варанюк (371), В. Зорич (432). 25 секретарів і організаторів прислали по одній алікації нових членів. Разом наспіло до 15-го березня 74 алікації.

Совети сердиті на Єгипет за зірвання договору

Москва. — Советський уряд гостро зареагував на повідомлення з Каїро, що Єгипет зірвав підписаний ще в 1971 р. договір про співпрацю і приязнь з Советським Союзом. В офіційному повідомленні пресою агенції ТАСС говориться, що ворожа маніфестація єгипетського президента Анвара ель Садата по відношенню до приязної політики советсько-ураду не знаходить виправдання. Зірвання договору підписаного самим президентом Садатом і президентом СССР Ніколом Подгорним, вказує на те, що єгипетський президент не ставиться поважно до міжнародних договорів. Поспільність реакції Москви, кажуть західні кореспонденти, свідчить також, що Кремль був обурений потягненням єгипетського уряду, бо ще три тижні тому генеральний секретар ЦК КПСС Леонід Брежнєв окремо прославляв підписані з Єгиптом і іншими арабськими державами договори про "дружню співпрацю і кооперацію", які мають обопільну користь. В повідомленні ТАСС погрожується, що Садат відповідатиме за свій учинок, "і понесе усі конвенції", які виходитимуть з цього.

Українські і польські вчені улажують спільну конференцію

Балтимор, Мд. — Захолами Української Освітньої Асоціації і Польської Спадщинної Асоціації відбудеться тут в суботу, 20 березня, в приміщеннях Лойола Коледжу наукова конференція на тему "Слов'янські Америки в світлі Мериленд — Сучасні етнічні проблеми". Головною ціллю цієї вже другої з черги річної конференції є встановити найбільш конкретні ділянки досліджень для кращого поширення знання про слов'янських американців та їх вклад у всебічний розвиток ЗСА. Головним промовцем під час конференції буде проф. д-р М. Новак, відомий науковець — дослідник етнічних проблем і автор багатьох праць з цієї ділянки.

Збірка біблій проходить з великим успіхом

Філадельфія. — Збірка біблій для запрошеного в советську тюрьму православного священника о. Василя Романюка проходить з великим успіхом. Як усім відомо, о. Романюк почав гонимий кілька місяців тому, коли советські власті відмовилися дати йому біблію. Під цю пору Комітет Оборони Мороза у Філадельфії вже одержав 232 біблії, що з яких уфундував Владика Василь Лостен. Цією масовою збіркою біблій Комітет хоче звернути увагу американського світу на долю переслідуваної Церкви в Україні. Зібрані біблії будуть частинно вислані безпосередньо до тюрми, в якій знаходиться о. Романюк, а частинно передані на руки американського амбасадора в Москві.

Юліана Осінчук концертуватиме на користь музею СУА

Тернистий шлях скитання музейної збірки СУА наближається до кінця. Знайшовши хвилює приміщення у просторій кімнаті гостинного Дому УНС, ця збірка тепер знаходиться у підготовчій стадії переходу до постійного приміщення у власному домі СУА в Нью-Йорку, як повноцінний Музей Українського Народного Мистецтва.

Під керівництвом Музейної комісії, яку очолює заступник голови СУА Леся Різник, ведеться кропітка праця розпаковування, відчищення, лагодження, прасування і сортування експонатів, щоб мати їх готовими до розташування, класифікації, опису, каталогування, фотографування та інших необхідних музейних заходів і дій перед відкриттям Музею для публічного відвідування і користування.

Перед Музейною комісією й її підкомісіями стоять певні завдання, бо після підготовчої стадії, треба буде дбати про консервацію експонатів, систематичне поповнення збірки новими предметами і ведення нормальної музейної праці, яка

Юліана Осінчук

вимагає заангажування професійних наукових і технічних сил з ділянки музейництва і українського народного мистецтва.

Назустріч потребам Музею СУА вийшла Мистецька Рада стейту Нью-Йорк, яка призначила йому Мері Блек на дорадника від ньюйоркського Історичного Товариства. Л. Різник поінформувала її про музейну збірку СУА.

Природничий Музей у Нью-Йорку віддав у користування (Закінчення на стор. 3-й)

Вілліам Скрентон заприсяжений на амбасадора ЗСА до ОН

Вашингтон. — Номінований раніше президентом Фордом на становище амбасадора ЗСА до Об'єднаних Націй Вілліам Скрентон був заприсяжений в понеділок, 15-го березня ц. р. членом Найвищого Суду і введові перебере свої обов'язки від кол. амбасадора Данієля П. Мойнігена, який добровільно зрештував із свого становища і тепер викладає політичні науки у Гарвардському університеті. Мойніген став відомим із свого оригінального і досі не практикованого жадним амбасадором ЗСА в ОН твердого антикомуністичного політичного курсу, як також змінного підходу у відношенні до країн так званого "третього світу". 58-річний Вілліам Скрентон, колишній губернатор Пенсильвенії, згідно з заповінням президента Форда, буде продовжувати дотеперішню політику ЗСА на форумі ОН, яка відкидає і поборює "цинічне випробування сили" шляхом переговорювання західних держав і створення в ОН ворогуючих між собою таборів.

Інж. Іван Фур переобраний на голову Клівлендської Округи

Клівленд, Огайо (с.г.) У неділю 7-го березня, тут у залі школи УКЦеркви св. Йосафата відбулися Річні Загальні Збори Комітету Відділів УНСоюзу Округу Клівленд, у висліді яких одностайно перебрано головою Округу заслуженого суспільно-громадського діяча інж. Івана Фура. До дальшого складу Управи обрали: Микола Бобечко і Богдан Дейчаківський як заступ. голови, інж. Роман Возник — секретар, Марія Федак — касир і Михайло Кігичак, д-р Максим Задойний і Петро Данилевич — члени Управи. До Контрольної Комісії вибрано Івана Поповича як голову і Ілька Жмута та мгр. Ярослава Криштальовича, як членів.

Наради відкрив і на багання зібраних ними провів голову Округу інж. І. Фур, а обов'язки протоколянта виконував також на багання зібраних секретар Округу інж. Роман Возник. Відкриваючи наради інж. Іван Фур привітав всіх представників Відділів, а також членів Головного Уряду УНС в особах Степана Гавриша — головного організатора і головних радників д-р Богдана Футеля і проф. Тараса Шмагалю.

Протокол з останніх Річних Зборів прочитав інж. Роман Возник, який прийняв без застережень, а описав

Інж. Іван Фур

голова інж. Іван Фур здав річний і вичерпний звіт про виконання роботи Округу у всіх ділянках 1975 року. Звіт голови доповнили касир пани Марія Федак і секретар інж. Роман Возник. Голова інж. І. Фур інформував, що Округу придбала 321 членів забезпечених на загальну суму 826.500 дол. і тим самим Округа зайняла перше місце в родині Союзівих Округів з найбільшою сумою забезпечення. Він також інформував про влаштування Округом бенкету 29 листопада 1975 року для вшановання заслужених Союзівих (Закінчення на стор. 3-й)

Округний Комітет Відділів УНС в Пассейку переобрав свою Управу

Округний Комітет Відділів УНСоюзу в Пассейку відвів в суботу, 13-го березня, ц. р. у приміщеннях Української Централі, свої річні Загальні Збори та перевибрав в цілості минулорічну Управу на чолі з Іваном Хомком. Зборами провадила Президія у складі: Василь Мочула — голова і Ростислав Галабурда — секретар. Однотайною мовчанкою вшановано пам'ять померлих членів Округу і визначилих союзівих. Протокол з попередніх Загальних Зборів відчитав секретар Округу Василь Марущак, а присутні прийняли його без змін.

Вичерпний звіт з діяльності Управи Округу склав голова Іван Хомко, зосередивши свою увагу в першій мрі над працею Округу в рамках Стейтвого Комітету Чотирьох Округів у влаштуванні вже традиційного щорічного пікніку. Згадуючи підтримку кожноточасу підтримку і співпрацю з рамені Управи Округуного Комітету Відділів УНСоюзу в Ньюарку на чолі з його головою Юліаном Баранюком та головою Округуного Комітету в Джерзі Сіті, Степана Островського і його Управу. Тільки при такій дружній співпраці є можливі успіхи, якими ця імпреза від 5-ох років втішається. Описав підсумки звіту заступника голови, Григорія Клименка,

Іван Хомко

секретаря Василя Марущака і касира Івана Блжих. Організаційний референт Петро Головачук ствердив, що від часу існування цього Округуного Комітету приєднало понад 800 членів до УНСоюзу. Тільки в останньому 1975 році Округа придбала 67 членів, забезпечених на суму \$153,000.

Присутній на Зборах обласний організатор Василь Оріховський погратулював прийнятим членам Управи Відділів за їх минулорічні організаційні здобутки, завдяки яким Округа перевидала організаційну квоту та закінчила рік зі звичкою у членах. Він зложив гратуляції доволитишню до членів В. 42, Головачука за те, що сам здобув 35 нових членів. Його Відділ приєднав 44 членів, Відділ 134, десять (Закінчення на стор. 3-й)

У КОНГРЕСІ БУДЕ ПРОГОЛОШЕНА РЕЗОЛЮЦІЯ В СПРАВІ В. МОРОЗА

Вашингтон, Д. К. — Республіканська конгресменка Міллісент Фенвік з Нью-Йорку, демократичний конгресмен Едвард Кач з Нью-Йорку, в співпраці і порозумінні з Амністі Інтернешнел і Комітетом Оборони Валентина Мороза, скликають спеціальну пресою конференцію тут в четвер, 18-го березня, для проголошення листи американських законодавців, які внесуть спільну резолюцію в Палаті Репрезентатів в обороні В. Мороза. Як відомо, резолюції в обороні В. Мороза, вже звільненого Леоніда Плішча та інших українських політ'янів зголосило минулого року близько сотні американських законодавців. Відновлюючи акцію оборони цього року, конгресменка Фенвік і конгресмен Кач, в порозумінні з Комітетом Оборони Мороза, Амністі Інтернешнел й іншими законодавцями рішилися на внесення спільної резолюції в понеділок, 29-го березня, яка буде мати більший імпакт і ширший розголос, включно з можливістю внесення справи В. Мороза на ширший форум Конгресу ЗСА. Законодавці Фенвік і Кач вислали спільного листа до всіх членів Сенату і Палати Репрезентатів, закликаючи їх приєднатися до цієї спільної

Міллісент Фенвік

акції. Такого ж листа-прохання вислав від себе Комітет Оборони Мороза. Згідно з останніми інформаціями, число законодавців, які солідаризувалися із закликом зросло до понад сотні, а ще більше може приєднатися у висліді пресою конференції до 29-го березня.

Резолюція відмічує, "хоробрі виступи В. Мороза в обороні прав українського народу, української культури та в обороні основних людських прав в СССР" і вишлює від Президента ЗСА негнійної інтервенції звільнення В. Мороза і уможливлення йому скористатися із запрошення Гарвардського університету стати викладачем вже в 1976-77 академічному році.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

ПОМЕРЛА СУЗАННА МАКОГІН, ВДОВА ПО ПОЛК. П. П. МАКОГІН

Нью-Йорк. — Швидко після зустрічі в Українському Інституті Америки з нагоди двадцяти річчя смерті Полк. П. П. Макогона, прийняв на це на цій зустрічі його дружина Сузанна померла в ліжничі на удар серця в п'ятницю 12 березня 1976. На зустрічі в Нью-Йорку Покіяна Сузанна дуже живо цікавилася завагами поодиноких доповіді і довше поспішала в дружній товариській розмові. Похоронні відбулися в понеділок в Шароні, а у вівторок поховали її на військовому цвинтарі в Арлінгтоні в Вашингтоні. Відпочиває біля свого покійного чоловіка.

На вічну дорогу відправили її родина та найближчі друзі. Покіяна називалася себе інколи "принцесою", виводила свій рід від історичної шляхетської родини Розумовських.

НАУКОВЕ ЗАСІДАННЯ В УВАН

Нью-Йорк. — Комісія для вивчення українсько-польських відносин при УВАН матиме в суботу, 20-го березня ц. р. о год. 2-й по полудні в Будинку Академії при 206 Вест 100 вулиці, своє наукове засідання на якому мгр. Константин Зеленок і проф. Тарас Гунчак виноситимуть доповіді. Перший говоритиме на тему: "Українсько-польські відносини — синтез минулого і перспектив на майбутнє", а другий — "Галичина в політиці польського лондонського уряду в 1943-45 роках".

БЕРЕЗНЕВІ СВЯТОЧНІ СХОДИНИ КАРПАТСЬКОГО ДОСЛІДНОГО ЦЕНТРУ

В суботу, 20 березня на сходинах члена Карпатського Дослідного Центру, приїжді Карпатської України вислухають інформації про

сучасний стан діяльності, про останні роки життя президента К. У., Монс. Августина Волошина та про стан культурного розвитку серед карпатських русинів, які проте називають себе ще русинами.

У сходинах візьме участь голова братства Карпатських Січовиків, заступник голови кол. Союму Карп. України, д-р Степан Роскош з Торонто, Канада. Початок сходин точно о 5-й годині попол.

Сходини відбудуться в Українському Інституті Америки, 2 Схід 79 вулиці.

САМОСТІЙНИЙ КОНЦЕРТ АДРІАНА БРИТТАНА В ЧІКАГО

Чикаго, Ілл. — В неділю, 21-го березня ц. р. о год. 4-й по полудні в залі Жіночого Клубу в Оак Парк, при 178 Форест вулиці виступить із самостійним концертом скрипаль-солоїст Адріан Бриттан, фортепіяновий супровід Т. Гриньків. Концерт алаштував хор "Прометей" при парафії св. Володимира і Ольги.

ЧІКАГО ВІШАНУЄ ПРОФ. РОМАНА ЗАВАДОВИЧА

Чикаго, Ілл. — В суботу, 27-го березня ц. р. о год. 7-й вечора тут в аудиторії собору св. Володимира і Ольги, відбудеться ювілейний бенкет в пошану проф. Романа Завадовича у 55-річчя його літературно-видавничої творчості. Знову ж в неділю, 28-го березня о год. 4-й по полудні в залі Школи Шопена молоді поставлять монтáž із творів Ювілята п.з. "Дитячий Скарб" у виконавстві ансамблю дітей та молоді СУМА, Пласуа, ОДУМУ та рідних шкіл. Увесь прибуток призначений на видання нових творів Ювілята. Квитки вступу вже можна набувати в крамниці "Дельта", українських книгарнях, домівках Організації Молоді та під церквами після Богослуження.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1975.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСОЮзу 65¢ м.с. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Сумнівна рівновага сил

Державний секретар Генрі Кіссіджер був і є звеличником австрійського канцлера Меттерніха, який на Віденській конференції 1815 року разом із французьким дипломатом Талейраном будували новий лад у світі за допомогою наполеонівських війн Європи на базі концепції "рівноваги сил". Генрі Кіссіджер втілює в перших часах свого урядування за Річарда Ніксона велетенський авторитетом в американському й закордонному політичному світі і члену Конгресу та пресо-телевізійній комунікації ставився до нього, як до своєрідного "буздеркіда". Але цей німб минає, австрійський зодогадний успіх погас і ми є тепер свідками, однаково з республіканського боку (Рональд Ріген), як демократичного (сен. Генрі Джексон) гостро критичній Генрі Кіссіджеру, закладаючи йому одностайно той сам прогріх: що його, Кіссіджера, політика "детанту" супроти СРСР є "односторонньою", а не "двосторонньою" шляхом, та виходить у користь тільки Совєтам. Обороняючись проти тих закидів, Кіссіджер — подекуди правильно — скидає вину на Конгрес.

Дуже добре сталося, що знайшлися в американському політичному світі видатні мужі, які почали голосно критикувати політику Кіссіджера у відношенні до Москви, бо це поставило рубу найкардинальнішу проблему: чи можна зберегти "рівновагу сил", коли однією із тих "сил" є імперія, ціла настанова якої є на завоювання світу? Чи можлива рівновага сил шляхом поступок, що їх той партнер використовує із залізною послідовністю, щоб поширити свою владу у світі та отримати перевагу у всіх родах збройних сил? Факт є, що термін "детант" став вже настільки скомпромітований, що виписав його вже й президент Форд.

І коли Москва одверто й цинічно підтримує скрізь у світі ворожі Америці рухи, то й Америка й американський державний секретар та посол в ООН повинні ясно й одверто заявляти за ворожими московськими окупантами диктатури визвольними рухами. Генрі Кіссіджер час до часу говорить тверді слова, але йому правильно закидають, що він у своїх ділах, "який" супроти СРСР. І такою "якою" постановою не збереже рівноваги сил.

В усьому треба підготувати

Що в усьому треба добре підготуватися, це ніби істина, з якою нічого врівноважити у відчиненні дверей. Проте вся історія України і вся українська дійсність у вітчизняному світі показує, що раз-у-раз ді українських людей несуть відчуження, аморальності, імпровізації, покаянного зіп'яніння на зовнішній ефект, зате відсутності дбайливої довші підготовки, за пильності та притяганням до того пильнування фактивця. Такі рефлексії виривалися під час минулої недільної конференції у честь Тараса Шевченка у Нью-Йорку: рефлексії у користь організаторів тієї імпрези та в некористь всіх організаторів малих і великих діл, які нехтують потребою дбайливої підготовки.

Концерт-академія — це ніби мала справа, це ніби тільки один незначний епізод льокального характеру. Але з таких малих епізодів складається життя великої громади на великих просторах різних країн вічного світу. Очевидно, буває, що несподівано, раптово вириваються події, які не дозволяють на довгу підготову. Ось хоч би приклад з недавньої історії: царський режим в Росії був гнилий і підточили його революції, а в Україні — мало-котрий із царів помер природною смертю — проте революція у 1917 році вибухла у березні несподівано. Та й більшовицька контрреволюція у жовтні того року була несподіванкою, бо ж ніхто не міг передбачити, що німці перевезуть до Росії у залізничному вагоні більшовицьку еліту. Тому й революційні дії в Україні мусили носити відпечаток імпровізації, бо організовано український визвольний революційний рух наспіх, з пустки, в атмосфері тієї могильної тиші, яку передбачував і якої наспіх Шевченко. Солом'яний вогонь ентузіазму поруч із нехиттю до холодного, тверезого пильнування на дальшу мету — це ж характеристичні риси мислення і діяння українських людей.

Тому з великим познанням треба стверджувати таку ніби малу, але дуже похвальну дію, яку дбайливо, солідно, переведена від довгого часу підготовка деяких традиційних щорічних святкувань в Америці, як ось недільний концерт у честь Тараса Шевченка в Нью-Йорку.

„У ПІТМІ НЕВОЛІ НЕСКОРЕНИЙ ДУХ...“

Текст листа „Слово з неволі“ киянина Л. Запорожця

(1)

У „Свободі“ з 10 березня ц. р. подали вістку про „Слово з неволі“, що його перекладав киянин Л. Запорожець написав у в'язниці та передав за кордон. З уваги на глибокий зміст того „Слова“, в якому віддзеркалений релігійний світогляд Автора та всі думки, навіяні етикою християнства, перекладом о. м. о. текст того небуденного твору, цікавого ще й тим, що його стиль нагадує твори Солженицина з месіанстичною настановою.

„В пітмі неволі нескорений дух мій народжує мисль і слово, з яким я знову звертаюся до людства... Метою цієї роботи буде — відарвати в сполухі і заклятих людство до мобілізації і відповідальності перед лицем загроз, яка нависла над ним і стає дедалі реальнішою і зловіснішою.“

Нехай не сподіється так звана „молчазна більшість“ Заходу на те, що вони відсидяться в затинних кутках в час роздору і ворожнечі. Знайте — не мене вас та нещаслива година, коли в домі ваші нестримними лавами вломляються ті, хто заважає вашій безвідповідальності був навчений не нависті, насильству і беззаконню, і поруйнують їх, ваші доми — фортеці, затинні куточки, обезцятять жон і дочок ваших, а на вас одніють ланцюги рабства.

Не майте кара й тих, хто своєю сліпою солідарністю, як живною водою укріплює диктаторів Нового Укріплення, щоб вони замордували мільйони і мільйони людей, одучуючи їх мислити.

І ви, невістки Нового Вавилону, очуняйте від мовчання, до якого ви були привчені жорстокістю. Во наближається рокований час, коли нові нахуждоносці пошлють вас, як отару овець на беззубі бойовища, де ви й ваші діти поляжете од мечів без чести і слави.

Ще є час, щоб зупинити і одвернути блискавицю Провидіння, які завтра можуть впасти на голови тих, хто йде шляхами ненависті і насильства, а не шляхами любові і милосердя, заподаними людям вченням Спасителя.

Тільки сліпі люди не можуть бачити очевидного: найбільше крові пролилося, найбільше жорстокості було проявлено по відношенню до людини після того, як людьми був порушений закон, який об'являв право приватної власності людини на рухоме й нерухоме майно священикам, так само як і право недоторканості його вогнища. Закон цей був великим надбанням людської цивілізації. Для того, щоб його порушити, люди придумали теорію, яка об'являла, що право злочинно, а проголошувала законом право віднімати власність і назвала це беззаконням — експро-

пріація. Цим самим люди необережно випустили з пляшки жажливого „джині“ (духа), з яким вони тепер не в силах справитися.

Цей він пройшов просторами Росії, пролившись море сліз і крові, убив мільйони людей: люди вбивали один одного, сильніші і жорстокіші морили голодом довірливих і простодушних. І все тому, що люди опинилися у владі страшного з в і релігійного „джині“, якого вони самі випустили з пляшки, думаючи, що він не злий, а добрий.

Цей він породив фалізм і, нездичний, спрямував незчисленний його пошесті проти тих, хто його випустив, і знов полилася кров людська.

При допомозі злого „джині“ на троні великих і малих імперій зійшли нові тирани, які одібрали в людей право мислити і право речі називати своїми іменами: білі речі — білими, чорні — чорними, жорстокість — жорстокістю, а не милосердя, грабництво серед білого дня — тим же ганебним словом, обман і демагогія — обманом і демагогією, а не дипломатією, політикою...

„Джині“ продовжує творити свої чорні діла. Він оволодів серцями дітей Європи і Азії, Америки й Африки. Вони крокують у вулицях Парижу, Риму, Лісабона, Лондону, Токіо з нехвилюю в серцях і жадобою насильства і експропріації. Цей зупинити ці страшні колонії одержимих ненавистю людей, які рвуться зорити беззаконня? Хто скаже з певністю, що на просторах Європи завтра не розпалиться чергова трагедія людства?

Отже, ні на йоту не погрішивши проти істини, ми повинні визнати, що на сьогодні людство кинуто в вир роздору і ворожнечі, і стоїть на грані катастрофи. Це говоримо перед лицем усього світу ми, діти народів, гідність яких була розтоплена диктаторами, новими самодержцями — залепленими шовіністами імперії, яка народилася під прапорами з якої людство повинне зорити вірні висновки.

І, сині українського народу, закликаю всіх людей до братнього розуму і серця вислухати правду і ширшу сподів людства, яка глибоко відштовхнула трагедію свого народу, ганебний стан, в якому він зараз перебуває.

Ми йшли шляхом насильства і експропріації, а знайшли кайдани нового рабства. Циклопіскові жорстокості нас привчили до отарного стану мовчанья. Ми боїмося сказати, що ми любимо свій народ, бо нас заважають як націоналістів, наші мислі не сміють співати пісень свого народу, а співають неаполітанські пісні та пісні про „матушку Росію“, бо інакше

їх проженуть з театральних підмостків і задушють пемі.

Все це сталося тому, що все було обманом і демагогією — нас навчили насильству і беззаконню, а сами одібрали в нас право розпоряджатися плодами нашої праці.

Обманом оволодівши нами, вони навчили нас злу: готувати святині свого народу, свою культуру, мову, історію. І ми стали первертнями, позорцем перед народами світу.

Ми закликаємо вас, діти народів світу: не йдіть шляхами насильства і експропріації, бо то шляхи, які ведуть до трагедії. Силою заступити тих, чийми серцями оволодів злий „джині“, який гуляє тепер по просторах плянети, щоб потішиться їхніми слезами і кров'ю.

Тоді ослабне Новий Вавилон — імперія духовного рабства, і воспринуть народи, розтоптані нею...

... Сталося так, що в результаті революції в Росії зникли з лиця землі всі політичні партії. Наступило однопартійне царство. При кермі держави стали люди невідповідні до державної діяльності. Вони засвоили насильницький механізм, правляча еліта переконувалася, що в руках у неї нахотиться така сила, з допомогою якої вона може перебувати незмінно при владі необмеженого часу. Сталін і його оточення використали свою безмежну владу в державі для того, щоб усунути з політичного арена всіх можливих конкурентів — Кірова, Орджонікідзе і інших видатних діячів партії і держави, а також видатних командирів — Тухачевського, Якіра, Блюхера, Гамарника і багато інших, тих, кого вони заздоровляли в недовірливості і хто був страшний у виявленні симпатій до тодішньої урядової верхівки.

У наслідок всього цього СРСР стала класичною абсолютистською державою, а доліжорю і Сталін перетворився в неогорюху „вождя партії і народу“ — це були нові деспоти, які багато в чому перевершили всевадних східних деспотів, про яких ми багато знаємо з історії народів Сходу. Утворився культ вождів, який ні в чому не уступав культу фюрера і його найближчого оточення в фашистській Німеччині.

Ці люди розтоптали закон. Людське життя перетворило для них буть вартістю, про це свідчать масові репресії 30-50 років. Преса жорстоко роздавала хвалу всемогутнім новим деспотам. Такі ж похвали звучали з усіх уст: з трибун з'їзді, конференцій, пленумів, — скрізь лунав суцільний хор про те, що вони мудрі, прозорливі та до того ще й геніальні. Поступово вони й самі в це повірили. Насправді ж вони були немудримі людьми, осліплені владою. Це був парадокс Провидіння. Люди, ідучи докими шляхами, шляхами насильства і жорстокості, утворили політичну систему, в результаті якої біла

Володимир Мацьків

КНИЖКА, ТЕЛЕВІЗІЯ І МИ

Яку величезну роль відіграла і надалі буде грати книжка у розвитку культури всього людства, знають всі люди, що цікавилися цією справою. Книжка зберегла історію народів від довших тисячоліть, книжка зберегла навічання Христа та його апостолів, а також писання пророків, що жили на багато літ перед Христом, книжка допомагає визначити культуру окремих народів та зберігати літературу та інші мистецькі твори усіх жанрів аж до їх обговорення, книжка починається в дуже великій мірі до виховання молодого покоління та ширення освіти взагалі. Одним словом — книжка — це чинник, якого нічим заступити не можна. Подібною роллю грає також преса, яка в більшості навітлює події біжучих днів.

Але в ХХ столітті знайшлися доволі поважні конкуренти книжки. Це фільми, що їх висвітлюють в кінах, а головне на телевізорі, що останніми часами знайшлися майже у кожній хаті. На екранах телевізії висвітлюють і награвати деякі музичні твори, літературні, головне драматичні твори різних жанрів та різних змістом, а також події днів.

Телевізія зискала дуже багато прихильників, бо оглядаючи її екран, вистачить вигідно сісти та легко сприймати усі ці образи, що являються перед очима глядача. Не треба зосереджувати своїх думок та уваги, як це буває при читанні книжки, на події, що там описані, не треба змушувати своєї уяви, щоб відтворити образи цих подій, бо все це вже зроблено.

Але телевізійні аудиторії в ЗСА так приготовані, щоб з ними міг користатися та легко сприймати кожний пересічний глядач, тобто не лише такі, що має вищу чи середню освіту, але і такі, які закінчили, або й не закінчили початкової школи. Знаючи „терять“, що загальний рівень величезно „близькості“ телевізійних аудиторій рівняються знанням та інтелектуальністю людей, що закінчили тільки народну школу. Тому рідко коли появляються на екранах телевізорів опери, класична музика, поважні драматичні твори, а куди частіше твори легкого, часто комічного жанру, казки для дітей та старших і т.п. розважальні речі. Правда, деколи бувають теж природні, як і красноріччя аудиторії. Але з прискрістю треба твердити, що подальше й деформуючого на межі порнографії, з убивствами та вбивствами іншими злочинними подіями, що їх описує наслідок недоброе вихована мода на вулицях міст.

Треба теж зазначити, що телевізія є своєрідним „близьком“ і майже всі аудиторії переживають щокілька хвилин, подаючи різного роду оголошення, за які різні фірми платять гроші грми.

Так буває, що коли люди на літні дивитися на екрані, їй важко від них відірватися, хоч деколи невдоволення з приводу зайняття, що їх призначає школа, заважаючи прочитати якусь книжку чи написати якусь хатню задачу.

У тому саме телевізії сильний конкурент книжки, бо вона забирає час глядача.

Це все, що тут сказано, відноситься до кожної пересічної людини на тутешньому терені. Але варто подумати, як до цих справ повинні ставитися ми, українці, що їх незалежна доля примусила залишити рідну землю та жити в тутешніх умовах.

Якщо йдеться про книжки, то ми, живучи у вітчизні, на світі, маємо змогу писати, друкувати, читати та зберігати в бібліотеках усі роди книжок, однаково історичного, наукового, релігійного чи легкого характеру. Ніхто нам цього не забороняє і все це залежить від нас самих, від нашої свідомості і наших можливостей. Але в останніх роках чораз важче знайти видання, бо українська книжка чораз менше знаходить читача. Це у великій мірі треба заважувати телевізії, яка забирає час та зацікавлення до рідної книжки наших людей.

Якщо б ця телевізія, яка робить конкуренцію книжці, подавала гідні наші українські програми, то надто великого лиха не було б, але вона дуже — дуже рідко знаходить щось про українців та Україну або взагалі не подає нічого з українства. Якщо б ми жили в одній місті, чи одній околиці, то могли б власним коштом влаштувати телевізійну станцію, але так не є. А відвернувши більше таких станцій вимагало б дуже важкого вкладу грошей, якого, на жаль, ми не маємо.

Всі (з дуже незначними винятками) тутешні телевізійні програми є нам чужі. Вони не відображають ні нашої культури, ні наших звичаїв, не „подають“ нічого з нашої минулості, чи нашого теперішнього життя, а деколи навіть нас ображають, називаючи нас москалями і под. і це все сильно впливає на деформалізацію нашого молодого покоління.

Не маючи змоги вплинути на зміну цієї невідповідної ситуації, нам лишається обмежити час на оглядання телевізії, а присвятити більше того часу на читання рідної книжки чи газети, на якусь суспільну чи культурну діяльність в рідному середовищі, бо чораз частіше чуємо нарікання, що наші люди відсуваються та відмовляються від такої діяльності.

Нам треба куди більше уваги присвятити виховним справам наших дітей та обмежити їм час пересяджування перед телевізором до таких програм, які відповідають їх віковій та потребі.

Завдяки старанням проф. Зенона Л. Мельника і відтак далішим відгукам в справі збереження історії України і української тематики в новому 15-му виданні „Нової Енциклопедії Британіки“, українське суспільство Америки і Канади мало нагоду познайомитися із проблемою, до якої тут навідуємо та повертаємося. На жаль, ті перші відгуки скоро пішли в забуття, а шкода ганесна українській науці і справі залишилася і то незалежно від того, що її видавці (п. Мортімер Дж. Адлер) в листі до мене з дня 1-го жовтня 1975 р. побіжно поробили „специфічні“ справлення в статтях, які тракують про не-російські республіки СССР.

Славний вже „український вогонь“ скоро пригас і справа починає переходити до архівів і в забуття. На жаль, жадна з українських установ не вважала своїм обов'язком піднятися до невідданого діла довести справу до успішного кінця.

На щастя, не всі українські установи і одиниці „забули“ про ту важливу справу і в останньому часі НТШП вирішили створити окреме тіло, яке займатиметься виключно намагаючись справлення занесень в Британіці. Ініціатива народилася як і знайшла мала група науковців та зацікавлених в тій справі осіб. Проте це тільки перший крок в важкому марші і в намагаючих спонукати редакцію Британіки до зміни політичних супроти української тематики. Треба більшого натиску від читачів, а в першу чергу професорів і студентів. Зокрема студенти мусять взяти на себе обов'язок масового вислання протестів листів до Редакції Британіки і вимагати справлення „совєтської“ пропаганди послики автором допису в „НТШП“ „Макро-медичні частини“ (т. 18) є москаль Іван А. Срофес. 200, що коли б, скажімо, 250 наших студентів знайшли час і зрозуміли важливість справи і вислали відповідні листи, Редакція Британіки не зможе переорієнтувати злегковажити такий масовий протест. Цікаво, чи в наших студентах жевріє активний дух української ідентичності і бажання діяти, а не скаржитися тільки на сторінках української преси. Тому закликаємо студентів негайно знайти час і вислати відповідні листи на адресу: Encyclopedia Britannica, 435 North Michigan Avenue, Chicago, Ill. 60611.

Зате треба призначити більше часу на читання рідної книжки та газети, бо головне „Веселки“, бо вона що раз більше тривить читачів, а також на фізичне виховання. Дуже корисно бувало для дитини, коли вона могла дещо пограти на вітчизняному і чистішому повітрі, де в парку поза містом, чи брати активну участь в спортивних змаганнях, якщо вік і обставини на це дозволяють, а не дивитися, як це роблять інші.

Якщо хочемо, щоб наші діти виростили не на духовних і фізичних калік, а на здорових та свідомих членів свого народу та громадян держави, треба ці справи частіше та ширше обговорювати на сторінках нашої преси та на сторінках наших організації.

Хіба хтось би виправдав П. Антоновича, який став на перешкоді права рідної мови? Діти П. борецької безбалабани, даремно шукаючи вона і коїсь злітотніч „розважкі“; розуміє і почуття змагалися у драбі, зудару ці перевертали сторінок значні погляди, переконавши і остаточно позбавили Антоновича душевної рівноваги. „Знаєш на волю Боже, — нарешті відкрилася вона, — шукатику заспокоєння в молитві. А час покаже“.

(Продовження буде)

Степан М. Горак

„БРИТАНІКА“ І УКРАЇНСЬКА СПРАВА

Завдяки старанням проф. Зенона Л. Мельника і відтак далішим відгукам в справі збереження історії України і української тематики в новому 15-му виданні „Нової Енциклопедії Британіки“, українське суспільство Америки і Канади мало нагоду познайомитися із проблемою, до якої тут навідуємо та повертаємося. На жаль, ті перші відгуки скоро пішли в забуття, а шкода ганесна українській науці і справі залишилася і то незалежно від того, що її видавці (п. Мортімер Дж. Адлер) в листі до мене з дня 1-го жовтня 1975 р. побіжно поробили „специфічні“ справлення в статтях, які тракують про не-російські республіки СССР.

Славний вже „український вогонь“ скоро пригас і справа починає переходити до архівів і в забуття. На жаль, жадна з українських установ не вважала своїм обов'язком піднятися до невідданого діла довести справу до успішного кінця.

На щастя, не всі українські установи і одиниці „забули“ про ту важливу справу і в останньому часі НТШП вирішили створити окреме тіло, яке займатиметься виключно намагаючись справлення занесень в Британіці. Ініціатива народилася як і знайшла мала група науковців та зацікавлених в тій справі осіб. Проте це тільки перший крок в важкому марші і в намагаючих спонукати редакцію Британіки до зміни політичних супроти української тематики. Треба більшого натиску від читачів, а в першу чергу професорів і студентів. Зокрема студенти мусять взяти на себе обов'язок масового вислання протестів листів до Редакції Британіки і вимагати справлення „совєтської“ пропаганди послики автором допису в „НТШП“ „Макро-медичні частини“ (т. 18) є москаль Іван А. Срофес. 200, що коли б, скажімо, 250 наших студентів знайшли час і зрозуміли важливість справи і вислали відповідні листи, Редакція Британіки не зможе переорієнтувати злегковажити такий масовий протест. Цікаво, чи в наших студентах жевріє активний дух української ідентичності і бажання діяти, а не скаржитися тільки на сторінках української преси. Тому закликаємо студентів негайно знайти час і вислати відповідні листи на адресу: Encyclopedia Britannica, 435 North Michigan Avenue, Chicago, Ill. 60611.

Зате треба призначити більше часу на читання рідної книжки та газети, бо головне „Веселки“, бо вона що раз більше тривить читачів, а також на фізичне виховання. Дуже корисно бувало для дитини, коли вона могла дещо пограти на вітчизняному і чистішому повітрі, де в парку поза містом, чи брати активну участь в спортивних змаганнях, якщо вік і обставини на це дозволяють, а не дивитися, як це роблять інші.

Якщо хочемо, щоб наші діти виростили не на духовних і фізичних калік, а на здорових та свідомих членів свого народу та громадян держави, треба ці справи частіше та ширше обговорювати на сторінках нашої преси та на сторінках наших організації.

Хіба хтось би виправдав П. Антоновича, який став на перешкоді права рідної мови? Діти П. борецької безбалабани, даремно шукаючи вона і коїсь злітотніч „розважкі“; розуміє і почуття змагалися у драбі, зудару ці перевертали сторінок значні погляди, переконавши і остаточно позбавили Антоновича душевної рівноваги. „Знаєш на волю Боже, — нарешті відкрилася вона, — шукатику заспокоєння в молитві. А час покаже“.

(Продовження буде)

Валентина Юрченко

ДВІ МАТЕРІ

(Оповідання)

III

Час минав, плыли місяці й роки. Андрій спочатку взявся до праці, залишивши університет, а пізніше продовжував освіту на вечірньому курсі. Антоніна, тяжко переживши смерть чоловіка, кворила ще частіше, обвивала пороги лікарів і в душі думала мрію про швидше одужання Андрія з українською. Своєї ж таки крові не вистачало їй в самоту, що моторошно проженили із хати. Тепер вона все сама та й сама, — Андрій мало й дома був, в нього і праця, і студія, що спорт і шахми зайняли його. Та й з Оксаною вони нерозлучні, що б тільки не наврочили.

Одного дня у їхній, вже звичайний ритм життя диссонансом увірвалася надзвичайна подія. Елсине, це був знайомий собі лист від якоїсь незнайомої жінки до Андрія, в якому запрошено його на подану адресу аж до Нью-Йорку, в дуже важливий для нього родинний справі. Побачення це мало відбутися за кілька днів, у вітальню суботу. Андрій іхав на це побачення, роздумуючи, що воно все значить, про яку „родинну справу“ може йти мова? Чи не про Оксану чом? Але ж вона ж навіть не заручилася.

Старша пані, яка зустріла Андрія, уважно оглянула його і, запитавши до вітальні, повідомила, що вона цілком випадково довідлася про нього і його покійного батька через земляків, бо їхні прізвиська тепер іше і, що його, Андрія, розшукує рідна мати в Україні.

— Це якесь непорозуміння, — розгублено відповіла Андрій, — моя рідна мати померла дуже давно, коли я

був ще малим... Це щось неймовірне...

— Ні, це правда, — спокійно сказала старша пані, — Я лістуюся із своєю рідною Там, в Україні, в мене живе старша сестра. Вона добре знала вашого покійного батька, бо колись разом працювали. Ваша мама була довгі роки на засланнях, на Сибіру, а потім повернулася. Вона розшукує вас вже багато років, вношує в серці і материнську любов, і туту за втраченим сином. Озовіться до неї! Напишіть кілька теплих слів, випишіть фотокартку, — це було б для неї неймовірним щастям, винагородою за всі її страждання.

— Я не знаю, що вам сказати... Мій тато помер... — почав Андрій спантелічено. Ви мене так приголомшили. Старша пані це бачила й сама. Вона просила Андрія роздуматися про все і, прийнявши рішення, повідомити її. По дорозі додому Андрій гудівся у здогадки. Невже все це правда? А, може, це якась пастка чи авантюра?

Антоніна відразу побачила по Андрієвому обличчю, що сталося щось надзвичай-

не. Не міг він приховати правди, хоч і боявся схилити хвору матір. Але як сказати їй те, у що він і сам не вірив? Проте, хто ж може розв'язати цей вузол тепер, окрім неї? Батько запер на собою в могилу всі тасмичні й усе недосказане, яке воно було. І Андрій переповняв матір все докладно, обійнявши її худенькі плечі, наче боявся, що ось вона не витримає тяжкого глибокого внутрішнього хвилювання.

— Скажи

ПЛАСТОВА СТАНІЦІЯ в ГАРТФОРД, Конн.
Новітні, що
БЕНКЕТ
у 25-літній Станції
— відбудеться —
в суботу, 15-го травня 1976 р.
За бажаннями інформації просимо звертатися до:
3. РУДИК, 228 Grande Road, E. Hartford, Conn. 06118
Тел.: (203) 568-8089

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ у НЬО-Йорку
П'ятниця, 19 березня 1976 р.
3 цикло виступів на пошану
Тараса Шевченка
„МИСТЕЦЬКА СПАДЩИНА ТАРАСА ШЕВЧЕНКА — МАЛЯРА” — в прозірках.
Слово про його образотворчу творчість висловить
К. Шонк-Рунг
Початок — год. 7:30 вечора

Загальні Збори Членів
Українського Кооперативного Видавництва
„Червона Калина”
відбудуться
в суботу, 20 березня 1976 р.
о год. 11-й перед полуднем
в приміщенні
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ
в НЬО-Йорку, при 2-й Авеню, кімната ч. 22
Порядок нарад буде поданий на Загальних Зборах.
РАДА ДИРЕКТОРІВ

До відома всіх Лікарів, Дентистів і Членів інших
медичних професій:
Конвенційний Комітет
XI НАУКОВОГО З'ЇЗДУ
Українського Лікарського
Т-ва Північної Америки
що відбудеться

в Клівленді, Огайо
в дні 29-31 травня 1976 р.
вже розіслав перший бюлетень і карти зголошення на
з'їзд на ті адреси, що є в його реєстрі. Якщо хто цих ма-
теріалів не одержав, а має бажання взяти участь у з'їз-
ді, просимо прислати свою адресу до:
UKRAINIAN MEDICAL ASSN — CONVENTION
c/o R. Palazzi, M.D.
3408 Delwood Dr., Cleveland, Ohio 44124

Т-во „Свобода” 194 Відд. УНС
в НЬО-Йорку, Н. Й.
ПОВІДОМЛЯЄ, що
в суботу, 20 березня 1976 р.
в ДОМІВЦІ Т-ВА „САМОПОМІЧ”
при Другій Авеню, ч. 88 в НЬО-Йорку, Н. Й.
о год. 4-й по пол.
— відбудеться —
Річні Загальні Збори Т-ва
з наступним порядком нарад:

- 1) Відкриття;
 - 2) Вибір Президії;
 - 3) Прийняття протоколу попередніх зборів;
 - 4) Звіт Управлі і Контрольної Комісії;
 - 5) Дискусія і ухвалення резолюцій;
 - 6) Вибір нової Управи і Контрольної Комісії;
 - 7) Обговорення майбутньої праці;
 - 8) Внески і запити.
- Після Зборів відбудеться ПЕРЕКУСКА.
Прохайтесь усіх Членів Товариства взяти обов'язкову
участь у Зборах.
ЗА УПРАВУ:
Почесний Голова д-р Я. ПАДОХ
Михайло Салдан Евстахій Манашич
голова фін. секретар

ОСЕРЕДОК ДОСЛІДЖЕННЯ ТЕХНІКИ
І ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ
при Т-ві Українських Інженерів Америки
владштує
НАУКОВУ КОНФЕРЕНЦІЮ
на тему:
Нові форми енергії
на послугах техніки
(За станом в США та в Україні)
Участь приймають видатні спеціалісти — дже-
реда не обмеженої енергії.
АНДРІЙ ШОХ: Ультразвук як нова форма енергії.
ЛЮБОВИМ ОНИШКЕВИЧ: Поверхнево-акустична
енергія — ключ новітніх телекомунікаційних си-
стем.
Конференція відбудеться
в СУБОТУ, ДНІ 20-го БЕРЕЗНЯ 1976 РОКУ
в год. 7-й вечора
в **УКРАЇНСЬКОМУ ІНСТИТУТІ АМЕРИКИ**
2 Схід 78 вул., Нью-Йорк.
Після Конференції — Товариська Зустріч

СУБОТА,
27 березня 1976 р.
год. 7-ма веч.
ЮВІЛЕЙНИЙ
БЕНКЕТ
в аудиторії
СВ. ВОЛОДИМИРА
і **ОЛБІГ**
Головний промовець:
ред. **ВОЛОД. БАРАГУРА**

МОЛОДЬ ЧІКАГО та ОКОЛИЦІ
запрошує всіх на
ЮВІЛЕЙНЕ
ВІДЗНАЧЕННЯ
55-ЛІТТЯ
ЛІТЕРАТУРНО-ВИХОВНОЇ
ТВОРЧОСТІ
Проф. РОМАНА
ЗАВАДОВИЧА

НЕДІЛЯ,
28 березня 1976 р.
год. 4-та по пол.
в залі
ШКОЛИ ШОПЕНА
МОНТАЖ ІЗ ТВОРІВ
ЮВІЛЯТА
„ДИТЯЧИН
СКАРБ”
в виконанні
АНСАМБЛЮ ДІТЕЙ та МОЛО-
ДІ ПЛАСТУ, СУМА, ОДУМ-у та
РІДНИХ ШКІЛ.

Увесь прибуток призначений на видання нових творів ЮВІЛЯТА!

Посадник Гартфорду Джордж А. Атансон в присутності
голови Відділу УККА д-ра О. Теслока та Христі Кінах
підписує проголошення 22-го січня 1976-го року — Днем
Української Незалежності.

ЗСА дадуть понад три мільйони доларів допомоги заприязненим країнам

Вашингтон. — Сенатська
Комісія для міжнародних
зв'язків схвалила приблиз-
но суму допомоги, яку Адмі-
ністрація президента Форда
зможеться видати на військову
допомогу заприязненим кра-
їнам. Ця сума, на думку Ко-
місії, не повинна переступати
3 мільйонів доларів в 1977
році. Крім того Комісія по-
годила призначити 20 міль-
йонів доларів, які Уряд змо-
же зужити на гуманітарні
цілі в Анголі, Лівані і ін-
ших країнах. Це схвалення
буде передане внаслідок Бюд-
жетовій Комісії Сенату, яка
займеться докладним випра-
цюванням фігуральних цифр
і передасть тоді цей план на
затвердження президента
Форда. Цього 1976 р. Уряд
має до диспозиції 3,5 мільйо-
на доларів, для яких ця
допомога повинна бути при-
ділена. Як відомо, президент
Форд домагався від Кон-
гресу додаткового схвалення
суми 2,7 мільйонів доларів,
які Уряд думає зужити для
допомоги країнам на Близь-
кому Сході.

ЕКЗКУТИВА СУА повідомляє, що
в СУБОТУ, 20 БЕРЕЗНЯ 1976, в ДОМІВЦІ СУА
108 2-га Авеню в Нью-Йорку, Н. Й.
Уліана Любович
редактор „Нашого Життя” і
Каміля Смородська
Референтка Зв'язків СУА
ПОДАДУТЬ ЗВІДОМЛЕННЯ ІЗ ЗУСТРІЧІ З
ТЕТЯНОЮ та ЛЕОНІДОМ ПІЛЮЧАМИ та З
УЧАСТІ В МІЖНАРОДНОМУ ЖІНОЧОМУ
ТРИБУНАЛІ в БРЮСЕЛІ
Початок год. 8:30 веч.
Запрошуємо Членство СУА і Громадянство до участі.

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНЦІВ ВАШІНГТОНУ
владштує ДОПОВІДЬ
проф. ЮРІЯ ШЕВЕЛЬОВА
„МОВА І НАЦІЯ: КІЛЬКА ЕПІЗODІВ З ІСТО-
РІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРНОЇ МОВИ”.
в неділю, 21 березня 1976 р.
о 5-й год. по пол. в ДОМІ СВ. СОФІ
2615 80-та вул. Норт Вест у ВАШІНГТОНІ

ДО ВІДОМА НАШИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ
Видавництво „Червоної Калини” інформус, що книжка
Івана Кедрина:
„Життя — Події — Люди”
„СПОМИНИ І КОМЕНТАРІ”
знаходиться у переплеті. Спізнання вийшло тому, що
розмір книжки поширився до 724-ох сторінок, що спри-
чинило технічні труднощі.
Всі примірники у твердій політичній обкладинці з гра-
фічним надписом арт. В. ВОЖЕМСЬКОГО. Ті, що при-
слали передплату у ціні 15,00 дол. отримають книжку
за ту ціну, — зрештою у продажі вона буде вища.
Вийшли друком два переважлив історичні документи:
„Денник Начальної Команди
УГА” і Суд над генералом
М. Тарнавським
Сторінок 326 — тверда обкладинка. Ціна 10,00 дол.
Замовляти:
SHERVONA KALYNA
P.O. Box 507 Church Street Sta.
New York, N.Y. 10008

ВЛАДИКА МСТИСЛАВ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ви Владика Мстислав поін-
формував Митрополита Да-
маскіна про стан Українсь-
кої Православної Церкви в
діаспорі. Окрему увагу Вла-
дика Мстислав віддав спра-
ві переслідування христия-
нських віровизнань в Ук-
раїні, зокрема вірних Пра-
вославної і Католицької Ук-
раїнських Церков як також
євангелістських християнсь-
ких об'єднань. Якнайбільш
докладно Владика Мстислав
представив Митрополиту Да-
маскіну трагічний стан,
в якому перебуває в конста-
борі о. Василь Романюк та
просив про заходи Вселен-
ської Патріархії для звіль-
нення о. Василя Романюка
з неволі і здобуття дозволу
від уряду СРСР на його ви-
їзд до ЗСА. Митрополит Да-
маскін запевнив Владика
Мстислава, що він викорис-
тає всі доступні йому засо-
би в обороні о. В. Романю-
ка.

При цій нагоді Владика
Мстислав передав Митропо-
литу Дамаскінові спеціаль-
ного листа до Вселенської
Патріархії Дмитрія, до
якого було долучено понад
7,000 підписів вірних ЗСА,
які просили Патріарха Ди-
митрія взяти в оборону му-
ченика за Христа о. Василя
Романюка. Митрополит Да-
маскін запевнив, що листа
від Владика Мстислава і пе-
тицю вірних він негайно
вишле Патріархові Дмитрію
в спеціальним післанцем.
Зустріч і розмови двох
православних Владик відбу-
лися у дійсно сердечній ат-
мосфері.

В неділю, 14-го березня,
на запрошення Митрополи-
ти Дамаскіна Владика Мсти-
слав був присутній на Свя-
тій Літургії в місцевій пра-
вославній церкві. Владика
Дамаскін віддав Митрополи-
ту Мстиславу всі належні
голові Помісної Церкви по-
честі, згадуючи його ім'я під
час Служби Божої, одразу
після імені Вселенського
Патріарха Дмитрія. Супро-
водив Владика Мстислава в
дніх 13-го і 14-го березня
проф. Олег Нижанківський.
В понеділок, 15-го берез-
ня, Владика Мстислав склав
візиту делегатові Вселенсь-
кої Патріархії до Всесвітньої
Ради Церков у Женеві Мит-

рополитові Амільяносів, я-
кого він поінформував про
переслідування релігії і хри-
стіянських Церков в Укра-
їні та просив Владика Аміль-
яносів про його заходи в
обороні о. Василя Романюка
на терені Всесвітньої Ради
Церков. Митрополит Аміль-
яносів приїжджав на повну
себе справу визволення о.
Василя Романюка.
З огляду на те, що гене-
ральний секретар Всесвіт-
ньої Ради Церков д-р Філіп
Поттер перебував у тому ча-
сі в ЗСА, Владика Мстислав
зустрівся 15-го березня зі
заступником генерального
секретаря Всесвітньої Ради
Церков д-ром Алланом Бра-
шом (делегатом Нової Зе-
ландії), якого повідомив про
те, що 1976-й рік призна-
чив СКВУ для акції оборо-
ни релігії в СРСР та поін-
формував про зростаюче по-
стійно переслідування хри-
стіянських віровизнань в У-
країні. Водночас Владика
Мстислав звернувся до д-ра
А. Браша з проханням, щоб
Всесвітня Рада Церков взя-
ла в оборону о. Василя Ро-
манюка та причинилася до
його визволення із СРСР.
Д-р А. Браш виявив щире
стурбовання долею о. В.
Романюка і запевнив, що зро-
бити все можливе, щоб спра-
ва о. Василя Романюка знай-
шлася на порядку нарад
Президії Всесвітньої Ради
Церков, засідання якої від-
будеться в наступному тиж-
ні, а участь в якому візьме
заступник Московського Па-
тріарха Митрополит Ніко-
дим Ротов, який приїжджав
до Женеві в понеділок, 22-
го березня. Розмова Влади-
ки Мстислава з д-ром Алла-
ном Брашом відбулася в ду-
же приязній атмосфері.

16-го березня Владика
Мстислав віддав делегаці-
ю ЗСА до Комісії Прав Лю-
дини при Об'єднаних Наці-
ях та передав цій Комісії
матеріали Комісії Прав Лю-
дини Світового Конгресу Ві-
рних Українців. Докладні-
ші відомості про ці відвіди-
ни будуть подані в черговій
кореспонденції.

17-го березня ранком Вла-
дика Мстислав має відлі-
ти до Парижа, а звідти до
ЗСА.

Інж. Іван Фур переобраний...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

За його словами бенкет був
добре приготований і мора-
льно був успішним, але як-
що іде про матеріальну сто-
рінку, то Округа понесла
поважну фінансову втрату.
Також голова інформувал
і про це, що Управа стара-
ється за приміщення для
Скружної канцелярії, де б
секретарі могли полагоду-
вати Союзіві справи.

Касир пані Марія Федак
вчорніш інформувала про
фінансову господарку Округи,
а головню про необхід-
ність добути бенкету. Секретар
інж. Р. Возняк інформувал,
що Управа відбула ряд засі-
дань і нарад для полагоду-
вання різних справ Союзо-
вого характеру. За Контро-
льну Комісію звітував Іван
Попович і поставив внесок на
уділення абсолютній усту-
паючій управі з признаням.
По зв'язках членів Управи
аж 14 дискусантів затори-
ли різні справи аж Округи
так і цілості УНСОЮЗУ.
В більшості питання були
звернені до головного орга-
нізатора Степана Гавриша,
тому він свою промову зачав
від того, що дав вичерпну
відповідь дискусантам, а
відтак коротко заторкувал
працю всіх ділянок УНСОЮ-
ЗУ. В першу чергу він зложив
гратуляції секретареві
240 Відділу Михайлові Кі-
гичакові за придбання найбі-
льшого числа членів між
всіма секретарями а саме: 67
і цим самим став чемпіоном
УНСОЮЗУ за 1975 рік. Та-
кож відмітив успіхи секре-
таря 233 Відділу Богдана
Дейчаківського, який при-
дбав 64 члени і зайняв друге
місце в списку найкращих
організаторів. Він також на-
звав всіх інших Союзівців,
що придбали членів і тим-
самим допомогли Окрузі зай-
няти перше місце.

Заторкуючи працю цілос-
ти УНСОЮЗУ, Степан Гавриш
у своєму слові інформувал
присутніх про досягнення в
минулому році і представив

організаційний план на бі-
жучий рік, при чому просив
о посилену працю всіх Від-
ділових урядовців.
По доповіді головного ор-
ганізатора присутні знову
ставили різні питання, на я-
кі одержали відповіді від
членів Головного Уряду.
Участь в дискусії брали:
Михайло Кігичак, д-р Мак-
сим Задонний, Богдан Дей-
чаківський, д-р Богдан Фу-
теї, проф. Тарас Шмагала,
мгр Ярослав Криштолович,
інж. Іван Фур, Микола Кав-
ка, пані Марія Бобченко, па-
ні Марія Федак, Стефан Гло-
говський і В. Камінський.
Слід згадати, що дискусан-
ти заторкували ряд дуже ва-
жливих справ і тому нара-
ди, в яких взяло участь 27
осіб, слід назвати річевими
і успішними.

Перед закінченням нарад
головний організатор Сте-
пан Гавриш в асисті голов-
них радних д-р Богдана Фу-
теї і проф. Тараса Шмагали
вручив голові інж. Іванові
Фурові спеціальну приго-
товану плякету для Округи за
здобуття першого місця, про-
давши найвищу суму забез-
печення. Також передано
спеціальні відзначення для
першунів-чемпіонів М. Кі-
гичака і В. Дейчаківського,
а при тому відзначено і ін-
ших секретарів.

Закінчуючи наради, пере-
обраний голова Округи інж.
Іван Фур зложив подяку в
ім'ні новообраної Управи за
довір'я подякував всім
присутнім за участь, а та-
кож запевнив головного ор-
ганізатора Степана Гаври-
ша, що доложити всіх зу-
силь, щоб того року Округа
виконала квоту не на 75,
а 100 відсотків.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕЦИ

УНСОЮЗУ!

Округной Комітет Відділів...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

членів, Відділ 182, дев'ять
членів, а Відділ 64 і 143, по
два члени кожний.

Василь Оріковський під-
креслив, що УНСОЮЗ мас всі
підставові класи забезпече-
ння, та може конкурувати з
американськими забезпе-
ченими компаніями. Як най-
старша та найбільша братсь-
ка забезпечена організа-
ція УНС заслуговує на повну
підтримку. З черги до
присутніх промовляв мгр

Уліана Дячук, головний ка-
сир УНСОЮЗУ. Вона також
зложила гратуляції всім, що
своєю організаційною пра-
цею допомогли Окрузі здо-
бути 67 нових членів, а са-
ме: Петрові Головачукові за
35 нових членів, Романові
Михиті за 7 членів, Іванові
Хомкові за 6 членів, Григо-
рієві Клименкові за 5 членів,
Ліди Козак за 3-ох членів, І-
ванові Бурнісі за двоє чле-
нів та Василі Марущакові,
Іванові Блісі і Анні Френк
що здобули по одному чле-
нові. Петро Головачук вже
15-й раз з черги став чле-
ном Клубу Заслужених Со-
юзівців, і за це йому вруче-
но ще одну золоту зірку.

За виконання Округою ор-
ганізаційної квоти, голова
касирка вручила голові Ок-
руги І. Хомкові, належну ви-
нагороду. Опісля вона ствер-
дила, що не всі Округи пра-
цюють так успішно, як ця
Округа в 1975 році, організа-
ція піднесла втрату в член-
стві. Щоб покрити ці втрати,
наша організаційна праця в
цьому році мусить бути ще
більше інтенсивною.

В дискусії над доповідями
взяли участь: М. Тижбір,
Тихон Шевчук, В. Марущак,
А. Жилинський, І. Бліха, І.
Хомко і Анастасія Марущак.
Дискусанти в ершу чергу
підкреслили велику потребу
притягнення молоді до сою-
зової праці та піддавали різ-
ні думки, якими способами
це можна зробити.

Присутні перевіряли че-
рез аклямацію Управу Округи
в такому складі: Почес-
ний Голова — о. протопрес-
вітер Теодор Форостина, го-
лова — Іван Хомко, Заступ-
ник голови — Григорій Кми-
ненко, Секретар — Василь
Марущак, Касир — Іван Блі-
ха, Організаційний референт
— Петро Головачук. Вільні
члени — Іван Бурней, Пав-
ло Войнів. Контрольна Ко-
місія: Голова — Назар Ми-
хайлишин. Члени: Варвара
Тижбір, Володимир Оліяр-
чик.

На закінчення передав
привіт привітний голова Нью-
Йоркської Округи Юліан Ба-
ранюк.

Юліана Осінчук...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Музею СУА дві великі
осклені шафи з полицями.

Треба сподіватися, що з
хвилюючою віддачею Музею
СУА до загального вжитку,
йому повернуться стейтова
дотація.

Уже тепер надходять нові
цінні мистецькі предмети від
союзників і громадян. Деякі,
це даровизни, інші набуваю-
ться шляхом закупівлі.

Влаштування, ведення й
розбудова Музею вимагають
поважних фінансових засо-
бів. З тією метою продають-
ся цеглини на його фонд і
організуються стараннями,
силами й засобами СУА різні
доходові імпрезі.
Музей, втілюючи підтрим-
ку громадянства не тільки
у формі даровизни і по-
жертв, але й у формі гото-
вості допомогти йому акти-
вно здобути фонди. Молода
піяністка Юліана Осінчук
із власної спонукі заявила
готовність дати низку інди-
вудуальних концертів, призна-
чаючи дохід із них на потр-
еби Музею.

Перші її концерти, спон-
соровані Округним Управ-
ою СУА, відбудуться:
28-го березня у Детройті,
3-го квітня у Нью-Йорку, 4-го
квітня у Філадельфії, 9-го
квітня в Нью-Йорку.

Цю ініціативу й готовість
піяністки треба поставити за
приклад зрозуміння мистец-
тва однієї ділянки мистецтва
для потреб рідної культури
в нашій царині мистецтва.
Численна участь громадян-
ства у концертах Ю. Осін-
чук зробить подвійне корис-
не діло: висловить призна-
ння молодій піяністці, яка
тадаує і кримське, адроб-
ляють і дасть змогу Музеєві
придбати потрібні йому фо-
нди для планкани і збага-
чування рідної культури в
ділянці музейництва поза
межами рідного краю, де во-
но зазнає переслідування.

Марія Барагура

З волі Божої дня 15-го березня, після довгої і тяжкої
хвороби відійшла у Вічність на 80-му році
трудодобного життя,
наша Найдорожча МАМА І БАБУНЯ
бл. п.
СОЛОМІЯ ЯРОСЛАВСЬКА
вдова митрофорного протоієрея
о. ІВАНА ЯРОСЛАВСЬКОГО
В глибокому смутку залиша:
дочку МАРИО з чоловіком ЮРИЄМ
ОГІСНИКОМ
сина ЮРІЯ з дружиною АЛІСІЄЮ
і внуки: СЕСІЛІЮ і МИКОЛУ
ПАНАХИДА за Спокій Душі відбудеться в середу,
17-го березня 1976 р. о год. 6-й веч. в похоронному за-
веденні П. Яреми в Нью-Йорку.
ПОХОРОН — в четвер, 18-го березня 1976 р. о год.
11-й ранку на українському цвинтарі в С. Бавид Вруку,
Н. Дж.

Замість квітів на могили
сл. п. Марії Шіндлер
сл. п. д-ра Осипа Утриска
складаємо на Українській Вільній Університет
50,00 доларів.
Леса і Ярослав ТКАЧІ

В ПЕРШУ СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
нашого Невіджданого і Незабутнього
МУЖА, БАТЬКА, ДІДУКА, ПРАДІДУКА І ТЕСТЯ
бл. п.
Д-ра ІВАНА ЗАВАЛИКУТА
будущого адвоката, учасника Визвольних Змагань, посла
до польського сейму та видатного суспільно-
політичного діяча,
будуть відпрацьовані
ЗАУПОКИНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ
в неділю, 21-го березня 1976 р.
о год. 9-й рано, в ЦЕРКВІ СВ. ІВ. ХРЕСТИТЕ-
ЛЯ в СІРАККОЗАХ, Н. Й. та
о год. 12:00 вполудне, в ЦЕРКВІ ХРИСТА ЦА-
РЯ на НАЙСТАВНОМУ у ФІЛАДЕЛФІЇ, Па.
Про молитви за спокій Душі Могого просить
РОДИНА

